

Motion till riksdagen 2019/20:1343

av **Betty Malmberg och Marlène Lund Kopparklint (båda M)**

Sexualbrott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att antalet öppna våldtäktsärenden måste minska och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att personupplklaringsprocenten måste höjas avsevärt och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den oacceptabla utvecklingen med ett stort antal sexualbrott och våldtäkter snarast måste brytas och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Enligt Brottsförebyggande rådet (BRÅ) anmäldes ca 22 500 sexualbrott under 2018. 7 960 av dessa rubricerades som våldtäkt, vilket är en ökning med åtta procent jämfört med år 2017. Det innebär att den alarmerande och oacceptabla ökningen av sexualbrott sedan 2014 fortsätter¹.

Dessutom fortsätter den så kallade personupplklaringsprocenten att vara oacceptabelt låg. Det sänder märkliga signaler till brottsoffer och presumtiva förövare. Det innebär ju också att det inte spelar någon roll om straffskärpning sker eftersom inga förövare finns att ställa till svars.

Oroväckande är också att antalet öppna våldtäktsärenden fortsätter att vara högt. Alltsedan Polismyndighetens dystra statistik offentliggjordes i juni 2017 hävdas att insatserna för att hantera detta har ökat markant. Men enligt Polismyndighetens årsrapport 2018 framgår att detta hittills inte avspeglar sig i statistiken. I justitieutskottets betänkande 2018/19:JuU10 kan vi läsa följande utdrag: ”[...] Antalet öppna ärenden äldre än 6 månader ökade, med 16,7 procent (+104). De uppgick vid utgången av 2018 till 726 ärenden, jämfört med 622 ärenden vid samma tidpunkt 2017. Det är en relativt stor ökning av ärenden som varit öppna mer än 12 månader (+69, +35,8 %). För

¹ <https://www.bra.se/statistik/statistik-utifran-brottstyper/valdtakt-och-sexualbrott.html>.

ärenden redovisade till åklagare har medelgenomströmningstiden sedan 2017 ökat med 2 dagar – från 152 till 154 dagar. [...]"

Statistiken visar alltså på en fullkomligt oacceptabel situation som skickar ohyggliga och anmärkningsvärda signaler till brottsoffren men också mycket olyckliga signaler till samhället i övrigt.

Då undertecknad ställde en skriftlig fråga till dåvarande inrikesministern (2016/17:1706) på samma tema var konklusionen: "Regeringen arbetar således både med att se över sexualbrottslagstiftningen och med att säkerställa att det bedrivs ett aktivt utvecklingsarbete vid myndigheterna för att öka lagföringen. Därutöver behöver Polismyndigheten ett utökat antal anställda." Inrikesministerns svar gav sken av att en stor förbättring var att vänta men det tragiska är att situationen inte visar några tecken på förbättring flera år senare.

Tvärtom aviserar media numer att olika brottsrubriceringar ställs mot varandra. Där mord bland kriminella gäng prioriteras före levande brottsoffer som har blivit våldtagna. Detta är naturligtvis en ohållbar situation där allvarliga prioriterade brott ställs mot varandra.

Kontentan är därför att politikens krav och förväntningar på Polismyndigheten och på ett rättssäkert samhälle måste skärpas så att alla brott beivras.

Med hänvisning till ovanstående anser undertecknad att mycket mer måste göras för att häva den oacceptabla situation som bland annat brottsoffer av sexualbrott och våldtäkter möter, när deras anmälningar inte handläggs inom en rimlig tidsram och på ett godtagbart sätt. Den oacceptabelt låga personupplärningsprocenten måste också höjas rejält. Detta måste riksdagen ge regeringen tillkänna.

Betty Malmberg (M)

Marléne Lund Kopparklint (M)